

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederladen (Niderlandy) w dniu 26 lutego 2019 r. — Supreme Site Service GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze/Supreme Headquarters Allied Powers Europe

(Sprawa C-186/19)

(2019/C 155/39)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederladen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Supreme Site Service GmbH, Supreme Fuels GmbH & Co KG, Supreme Fuels Trading Fze

Druga strona postępowania kasacyjnego: Supreme Headquarters Allied Powers Europe

Pytania prejudycjalne

- 1)
 - (a) Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona) (Dz.U. 2012, L 351, s. 1; zwane dalej „rozporządzeniem Bruksela I-bis”) należy interpretować w ten sposób, że taki przypadek, jak będący przedmiotem niniejszego postępowania, w którym organizacja międzynarodowa wnosi o (i) zniesienie zajęcia zabezpieczającego dokonane przez stronę przeciwną w innym państwie członkowskim i (ii) zakazanie stronie przeciwnej ponownego dokonania zajęcia zabezpieczającego na tej samej podstawie faktycznej, przy czym podstawę tego żądania stanowi immunitet egzekucyjny, powinien być uznawany za sprawę cywilną lub handlową w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I-bis?
 - (b) Czy, a jeśli tak, to jakie znaczenie dla odpowiedzi na pytanie 1(a) ma okoliczność, że sąd państwa członkowskiego udzielił zezwolenia na zajęcie dotyczące roszczenia, które miałyby przysługiwać stronie przeciwnej w stosunku do organizacji międzynarodowej, co do którego toczy się w państwie członkowskim postępowanie co do istoty w przedmiocie sporu o charakterze umownym, dotyczące zapłaty za paliwa dostarczone na potrzeby operacji pokojowej prowadzonej przez organizację międzynarodową powiązaną z tą organizacją?
- 2)
 - (a) Jeżeli na pytanie 1(a) zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy art. 24 zdanie wprowadzające i pkt 5 rozporządzenia Bruksela I-bis należy interpretować w ten sposób, że w przypadku, w którym sąd państwa członkowskiego udzielił zezwolenia na dokonanie zajęcia zabezpieczającego i zajęcie to zostało następnie dokonane w innym państwie członkowskim, wyłączną jurysdykcję do rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania o zniesienie tego zajęcia mają sądy państwa członkowskiego, w którym dokonano zajęcia zabezpieczającego?
 - (b) Czy, a jeśli tak, to jakie znaczenie dla odpowiedzi na pytanie 2(a) ma okoliczność, że podstawę żądania organizacji międzynarodowej o zniesienie zajęcia zabezpieczającego stanowi immunitet egzekucyjny?
- 3) Jeżeli dla odpowiedzi na pytanie, czy jest mowa o sprawie cywilnej lub handlowej w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia Bruksela I-bis i odpowiednio pytanie, czy jest mowa o żądaniu mieszczącym się w zakresie art. 24 zdanie wprowadzające i pkt 5 rozporządzenia Bruksela I-bis znaczenie ma okoliczność, że podstawę żądania organizacji międzynarodowej o zniesienie zajęcia zabezpieczającego stanowi immunitet egzekucyjny, to w jakim zakresie rozpoznający sprawę sąd ma obowiązek zbadać, czy powołanie się na immunitet jest skuteczne i czy obowiązuje przy tym zasada, że powinien on brać pod uwagę wszystkie dostępne mu dowody, w tym zarzuty podnoszone przez stronę przeciwną, czy też inna zasada?